

חִירוּחִיהַ לואיס בורח'ס : בכורת האהבה

לא האינטימיות של מצחך, הצח כפייסטה,
לא טוב גופך, עודו טמיר, שתקן וילדתי,
אף לא האצלת חייך — מלים או דומיה —
לא תהיינה חסד מכמיר־הרהור כל־כך
כמראה שנתך החבוקה
באשמורת זרועותי התאכות.
בתולה שוב־פעם, בדרך־נס, בכוחה המטהר של שינה,
שקטה וקורנת כמו אושר פדוי־זפרון,
תצווי לי אותו חוף של חייך שגם לך לעצמך איננו.
יצוקה בשתיקה,
אגלה ואבחין אותה גדה אחרונה של הויתך
ופעם ראשונה אֶרְאֶה אותך כמו שאולי
האלוהים רואה אותך,
בהיפְּתַת בדייתו של זמן,
בלי אהבה, בלעדי.